Dziennik Zarządzeń

Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

1 marca. Nr. 4. Rok 1928.

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE i PRAWNE.

28

Nr. IV/2 A 12/8809/28 z dnia 22 lutego 1928 r.

W sprawie urlopów wypoczynkowych na r. 1928.

W myśl rozporządzenia M. K. z dnia 26 stycznia 1928 r. Nr. I/26658/2/27 — dotychczasowe normy urlopów wypoczynkowych i zasady co do ich udzielania obowiązują i na rok 1928, z tą jednak zmianą, że urlopy wypoczynkowe mogą być udzielane w ciągu całego roku kalendarzowego.

Wobec powyższego, z urlopów wypoczynkowych w roku 1928 mogą korzystać pracownicy kolejowi według następujących wymiarów:

1. Pracownicy etatowi.

a) mający ponad 1 rok do 3 lat służby 2 tyg.
b) „ „ 3 lata do 10 lat „ 3 „
c) „ „ 10 lat służby 4 „

2. Pracownicy nieetatowi stali i niestali (próbni i sezonowi).

a) po przesłużeniu bez przerwy 1 roku 8 dni
b) „ „ „ „ 3 lat 15 „

3. Pracownicy nieetatowi stali, pracujący umysłowo w biurach i pracownicy młodociani poniżej 18 lat:

po przesłużeniu bez przerwy 1 roku 15 dni.

4. Pracownicy kontraktowi

mają być traktowani indywidualnie, stosownie do postanowień kontraktu. W razie braku w umowie odnośnego zastrzeżenia, nie przysługuje im prawo do urlopu wypoczynkowego.

Pracownicy kolejowi mają prawo do korzystania z urlopów wypoczynkowych płatnych, o ile stosunki służbowe na to zezwalają, przyczem urlopy, w celu umożliwienia korzystania z nich wszystkim pracownikom, należy rozłożyć równomiernie na cały rok kalendarzowy, uwzględniając w miesiącach letnich przedewszystkiem pracowników, mających dzieci, uczęszczające do szkoły.

Pracownicy nieetatowi dziennie płatni, korzystający z urlopów wypoczynkowych, mają prawo do wynagrodzenia także za dni niedzielne i świąteczne, przypadające w czasie tych urlopów.

W wypadkach, gdy pracownik nieetatowy, dziennie płatny, opłacany według tabeli A (rozporządzenie M. K. z dnia 14. 12. 1923 roku o uposażeniu nieetatowych pracowników stałych dziennie płatnych — Dz. U. R. P. Nr. 137/23) — korzysta z całego wymiaru urlopu wypoczynkowego w jednym okresie czasu bez przerwy, należy się mu wynagrodzenie za wszystkie dni niedzielne i świąteczne, przypadające w tym okresie. — Jeżeli jednak pracownik taki korzysta z urlopu w okresach oddzielnych należy urlop tak rozłożyć, aby w wypadku, gdy pracownik ma prawo do 8-dniowego urlopu, na okres tego urlopu przypadało nie więcej niż jedna niedziela lub dzień świąteczny, w przypadku zaś, gdy pracownik ma prawo do 14-tu lub 15-tu dni urlopu, nie więcej niż 2 dni niedzielne lub świąteczne. Ograniczenia te nie obowiązują odnośnie pracowników dziennie płatnych, opłacanych według tabeli B, wyżej wspomnianego rozp. M. K. z dn. 14. 12. 1923 r.

Urlopy winne być rozłożone z należnym uwzględnieniem potrzeb służbowych i tak uzgodnione, by zastępstwa, o ile możności, odbywały się bez kosztów delegacji.

Władzom kolejowym przysługuje prawo cofnięcia udzielonego urlopu, skoro interesy służby tego wymagają.

Urlopy niewykorzystane z jakichkolwiekbądź powodów w roku ubiegłym, nie mogą być przenoszone na rok obecny. Natomiast należy przestrzegać, by przy udzielaniu urlopów byli uwzględniani przedewszystkiem pracownicy, którzy z powodów służbowych nie korzystali z urlopów w roku ubiegłym.

Przy wymiarze urlopów należy brać pod uwagę lata służby, uznane przez komisje weryfikacyjne, u nieetatowych zaś stałodziennych, nie podlegających weryfikacji oraz niestałych, lata nieprzerwanej służby kolejowej, za jaką, w myśl rozp. Ministra Kolei z dn. 23. 9. 1925 r. Nr. I/4669/2/25 (w sprawie odpraw dla czasowych robotników i rzemieślników), należy uważać służbę tylko w tych miesiącach kalendarzowych, w których robotnik pracował na kolei ponad 20 dni. Niepełnienie służby wskutek udowodnionej choroby, nieszczęśliwego wypadku oraz z powodu powołania pracownika do ćwiczeń wojskowych, nie może być uważane za przerwę przy określaniu czasu pracy, stanowiącego podstawę wymiaru urlopu. Miesiące o mniejszej ilości dniówek niż 21, nie stanowią też takiej przerwy a jedynie wypadają z rachuby, przedłużając odpowiednio osiągnięcie wymaganego czasokresu.

Pod przerwą zaś w służbie u wyżej wymienionych pracowników rozumie się rozwiązanie stosunku służbowego przez wystąpienie, zwolnienie lub wydalenie ze służby. W wypadkach takiej przerwy liczy się czas służby, celem wypośrodkowania długości urlopu wypoczynkowego, od dnia ponownego, wzgl. ostatniego przyjęcia do służby kolejowej.

Na poczet przysługujących w r. 1928 urlopów wypoczynkowych zaliczać należy udzielone już częściowe urlopy na podstawie rozp. D. K. P. Nr. IV/2 A 12/2072/28 z dn. 10/1 28. (ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Nr. 1. poz. 1 z r. 1928) — oraz wszelkie inne urlopy, udzielone w ciągu roku 1928.

Wyjątek stanowią:

1. urlopy nie dłuższe ponad 3 dni, udzielane pracownikom etatowym w ważnych, wyjątkowych wypadkach (Dz. Zarządzeń Nr. 8, poz. 86 z 1/IV. 1926);
2. urlopy, udzielane pracownikom nieetatowym w myśl §. 10. rozp. M. K. z dn. 14. 12. 1923. o uposażeniu pracowników nieetatowych (Dz. U. R. P. Nr. 137/23);
3. urlopy do 2 dni, udzielane pracownikom kontraktowym i stałodziennym, w związku z ogólną rejestracją mężczyzn, dla uregulowania stosunków wojskowych, oraz
4. bezpłatne urlopy, udzielane pracownikom nieetatowym.

Urlopy udzielane na kurację, na zasadzie orzeczenia Głównej Komisji Lekarskiej, należy odliczać z urlopów wypoczynkowych.

Odpowiednie listy urlopowe należy bezzwłocznie zestawić i w myśl postanowień, zawartych w Dz. Zarz. Nr. 15 poz. 233 z r. 1924 przedłożyć je przełożonym Oddziałom do zbadania i zatwierdzenia.

Oddziały mają czuwać nad ścisłem przestrzeganiem postanowień niniejszego okólnika.

29

Nr. IV/1 A 3/8074/28 z dnia 23 lutego 1928 r.

W sprawie ulg przejazdowych dla pracowników kol. zawieszonych w służbie.

Wedle obowiązujących przepisów nie tracą pracownicy kol. zawieszeni w służbie oraz ich rodziny, praw nabytych w zakresie ulg przejazdowych, wobec tego zasadniczo nie należy stosować ograniczeń w wydawaniu im tych ulg.

Wobec tego jednak, że pracownicy zawieszeni w służbie nie powinni opuszczać stałego miejsca zamieszkania ze względu na toczące się przeciwko nim śledztwo dyscyplinarne, — wydawanie jednorazowych bezpłatnych biletów musi być uzależnione od każdorazowego uzyskania przez takich pracowników zezwolenia właściwej władzy przełożonej na opuszczenie miejsca zamieszkania. Pracownicy dyrekcyjni wyjednać muszą zezwolenia takie u Naczelników Wydziałów, zaś wszyscy inni pracownicy u Naczelników Oddziałów.

W żadnym jednak wypadku pracownicy zawieszeni w służbie nie mogą korzystać **z okresowych** biletów służbowych. W razie zawieszenia w służbie pracowników, posiadających imienne bilety okresowe, należy bezzwłocznie po zawieszeniu zażądać zwrotu biletów, — w wypadkach zaś odmowy należy wystąpić do Dyrekcji o unieważnienie tych biletów.

Dowody tożsamości osoby, będące w posiadaniu pracowników zawieszonych w służbie i członków ich rodzin należy ściągnąć dopiero przy ewentualnem rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego.

SPRAWY FINANSOWE.

30

Nr. V/1 R 2/9847/28 z dnia 24 lutego 1928 r.

W sprawie opłat stemplowych.

I. Wobec niejednolitego interpretowania przez oddziały służbowe postanowień rozdziału trzydziestego ustawy stemplowej a mianowicie, czy należy wymierzać opłatę stemplową od podań pracowników kolejowych, emerytów i rencistów, skierowywanych do urzędów kolejowych

z wnioskiem o sprzedaż materjałów jak: węgiel deputatowy, podkłady, stare szyny i t. d., Dyrekcja podaje do wiadomości, iż w myśl wyjaśnienia M. K., od tego rodzaju podań nie należy pobierać żadnych opłat stemplowych, albowiem podania te w myśl p. 5 art. 142 ustawy stemplowej, uważać należy jako podania osób związanych stosunkiem służbowym z koleją.

Nie należy również pobierać żadnych opłat stemplowych od wniosków osób i instytucyj prywatnych skierowanych do urzędów kolejowych z zapytaniem, czy mogą nabyć pewne materjały np. złom żelazny, miał dymnicowy i t. d., albowiem podobne wnioski mają charakter ofert. Od ceny sprzedaży materjałów ponad kwotę 20 zł. wymierzać należy opłatę stemplową w wysokości 0,2% + 10% dodatku.

II. W sprawie opłat stemplowych od umów na przedsiębiorstwa dowozowe, Ministerstwo Komunikacji reskryptem z dnia 8. lutego 1928 Nr. II 1094/7/28 postanawia co następuje:

umowa w sprawie zwózki i odwózki drobnych przesyłek kolejowych podlega opłacie w wysokości 0,1% od sumy kaucji ustanowionej w umowie (art. 82 ustawy o. s.).

Opłacie w wysokości 10 groszy od każdego arkusza podlega:

a) jeden egzemplarz wykazu zdawczego, przewidzianego w art. 5 (punkcie 12) Warunków Ogólnych dostawy drobnych przesyłek przez kolejowe przedsiębiorstwo dowozowe;

b) pokwitowanie wydane przez przedsiębiorcę na dowód przyjęcia przesyłki do wysłania koleją (art. 5, punkt 8, powołanych Warunków Ogólnych). Rachunek w przedmiocie opłaty za zwózkę z kolei (art. 9, punkt 3 Warunków Ogólnych) nie podlega opłacie.

Również zasadniczo nie podlega opłacie rachunek w przedmiocie należności za odwózkę do stacji kolejowej (art. 9, punkt 11 Warunków Ogólnych). Opłata od tego rachunku należy się tylko wówczas, gdy są w nim wymienione należności za sporządzenie dowodów przewozowych lub za cechowanie, numerowanie albo zaopatrzenia w napis stacji przeznaczenia (Nr. Nr. 3 i 4 Taksy załączonej do Warunków Ogólnych) i zarazem suma tych należności przewyższa 20 zł; opłatę wynosi 0,2% od sumy owych należności. Pokwitowanie z odbioru przesyłki (art. 5, punkt 7 Warunków Ogólnych) nie podlega opłacie.

W liście telegramowym D. K. P. V/1 — 5684/27 z dnia 26 stycznia 1927, wskazać należy na niniejsze zarządzenie.

SPRAWY EKSPLOATACYJNE.

31

W sprawie polskiego tłumaczenia Przepisów ruchu (Fahrdienstvorschriften).

W punkcie 4. §. 36. drugiego poprawionego i uzupełnionego wydania polskiego tłumaczenia przepisów ruchu Fahrdienstvorschriften, stwierdzono redakcyjne omyłki odnośnie różnicy między drużyną pociągową a personelem pociągowym, stosownie do punktu 1 — tego §.

Wobec tego należy natychmiast przeprowadzić czerwonem pismem następujące zmiany:

W § 36 pkt. 4 zwrotka 1 zamiast „Drużyna pociągowa" umieścić **„Personel pociągowy"**.

W § 36 pkt. 4 zwrotka 7 i 8 zamiast „podlegają drużyny pociągowe" umieścić **„podlega personel pociągowy"**.

Na marginesie obok pktu 4. § 36 przepisów ruchu należy umieścić odpowiednią uwagę, powołując się na niniejsze zarządzenie.

Kontr. ekspl., zawiad. stacyj i instruktorzy dopilnują wykonania powyższego.

32

Nr. I/3 E. 36/1001 z dnia 7 lutego 1928 r.

W sprawie wykazów rozstępów osi.

Wyszło nowe wydanie „Wykazów największych rozstępów osi, największych nacisków kół oraz skrajni ładunkowych wagonów dopuszczalnych do międzynarodowej komunikacji kolejowej" (Wydanie 1927) zawierające zmiany i uzupełnienia do takich wykazów wydania 1925 przesłanych do Oddziałów Ekspl. i większych stacyj według podziału podanym w Dz. Zarz. 1926 poz. 93. Rozp. to należy uzupełnić co do podziału w ten sposób, że zamiast st. Gostyń wpisać należy Kościan.

Stare wydanie 1925 należy wycofać z używania.

Wobec tego, że stwierdzono, że stacje nie umieją posługiwać się temi podręcznikami, kontrolerom eksploat. oraz instruktorom poleca się odnośny personel stacyjny i eksploatacyjny pouczać.

Podręczniki będą w dniach następnych rozesłane.

33

Nr. I/1 E 14/10432 z dnia 7. lutego 1928 r.

W sprawie telegramów prywatnych.

Dyrekcja stwierdziła, że stacje upoważnione do przyjmowania telegramów prywatnych nieodstawiają należycie otrzymanej gotówki do kas stacyjnych za odebrane telegramy, powołując się na ogólne przepisy o rachunkowości, które niepozwalają bez zatwierdzonej przez O. E. deklaracji takiej gotówki przyjmować. Jest to mylne pojęcie wzgl. nienależyte zaznajomienie się z wydanem przez Dyrekcję zarządzeniem, w myśl którego kasy stacyjne zobowiązane są przyjmować wkłady pieniężne na deklaracje wystawione przez poszczególne miejsca służbowe.

Wobec powyższego Dyrekcja zwraca poraz ostatni uwagę na postanowienia w Dz. Zarządz.

nr. 26/27 do § 16 ust. 4. i poleca się do tego ściśle zastosować.

Niezależnie od tego Dyrekcja zarządza co następuje: Gotówkę odebraną za przyjęte telegramy prywatne winny stacje odstawić do kas stacyjnych w tym miesiącu w którym ją odebrały, a zarachowanie tych kwot musi nastąpić w tym samym miesiącu, w kórym je pobrano.

SPRAWY ZASOBOWE.

34

Nr. IX/2. Z 11/9109/28. z dnia 6 lutego 1928 r.

W sprawie nowych cen żużla paleniskowego i miału dymnicowego.

Ceny żużla paleniskowego i miału dymnicowego ustanawia się z dniem ogłoszenia aż do odwołania jak następuje:

a) żużel paleniskowy pozostały po przesianiu tak zwana szlaka . . 1,50 zł.
b) żużel paleniskowy nieprzesiany 3,80 zł.
c) miał dymnicowy pozostały po przesianiu . . . . 4,50 zł.

Ceny rozumieją się za 1 tonę franco wagon stacja załadowania.

Powyższem ogłoszeniem odwołuje się dotychczasowe ceny ogłoszone w Dz. Zarządzeń Nr. 11/129/26 z tem, że wszelkie pozostałe warunki wspomnianego rozporządzenia pozostają bez zmiany.

ZAWIADOMIENIA:

Powierzenie zatwierdzenia zleceń kasowych.

Mianowany przez M. K. Zastępca Naczelnika Wydziału Rachunkowego p. Edward Winter uprawniony jest do zatwierdzenia zleceń kasowych i memorjałowych, wystawionych w Wydziale Rachunkowym, z dopiskiem „w z" oraz do podpisywania wszelkich zleceń, zatwierdzonych przez Naczelników Wydziałów fachowych w rubryce „do wykonania".

Dodatkowe przyjęcie na etat!

Z ważnością od 1 stycznia 1928 r. zarządzam dodatkowe przyjęcie na etat:

SŁUŻBA HANDLOWA.

Na asystenta w grupie XI.

prow. asystent Ziemkowski Jakób, eksp. tow. Drawski Młyn, szczebel a.

Czasokres posunięcia do wyższego szczebla liczy się od dnia 1 stycznia 1928 r.

Odwołanie przeniesienia.

Dyrekcja znosi zarządzone przeniesienie st. rew. wag. Bąkowskiego Szczepana z Nadz. techn służb. wag. w Poznaniu do Gł. Warszt. 1 kl. Poznań. IV/2 A. 21/67952/27

Przeniesienie na własną prośbę.

z dniem 1. XI. 1927.

Antkowiak Franciszek, st. asystent, ze st. Luboń — w charakterze przydzielonym do dworca osob. Poznań. Nr. dz. I/1/82 876/27

z dniem 1. XII. 1927.

Szwedek Marcin, st. asystent, zaw. stacji IV kl. w Zalesiu — jako dyżurny ruchu do st. Leszno. Nr. dz. I/1/55 109/27

Borowiak Józef, asystent, ze stacji Gostyń — jako zaw. stacji IV. kl. do Wojciechowa. Nr. dz. I/1/56 109/27

z dniem 10. I. 28.

Majchrzak Stanisław, asystent, zaw. stacji IV kl. w Książnie — jako telegrafista do st. Września. Nr. dz. I/1 77 651/27

z dniem 1. 3. 28.

Brykczyński Władysław, asystent, ze stacji Środa — w charakterze przydzielonym do eksp. tow. Poznań. Nr. dz. I/1/58368/27

Zwolnienie ze służby kol. na własną prośbę.

Pom. zaw. sekc. warszt. Rupka Franciszka z par. Jarocin zwolniono na własną prośbę z dniem 1. lutego 1928 r. II/2 A 21 - 70 190/27.

Odbito w Drukarni Robotników Chrześcijańskich, Tow. Akc. w Poznaniu, św. Marcin 37.